

UCHWAŁA NR .....
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO

z dnia ..... 2018 r.

w sprawie przekazania skargi Państwa (zanonimizowano), dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 30 października 2012 r. uchwały nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu

Na podstawie art. 18 pkt. 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), Sejmik Województwa Opolskiego uchwala co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać skargę Państwa (zanonimizowano), dotyczącą podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 30 października 2012 r. uchwały nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego.

§ 2. Do podpisania odpowiedzi na skargę upoważnia się Marszałka Województwa Opolskiego.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Opolskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Sejmik Województwa Opolskiego uchwałą nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie dokonał podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie.

Na podstawie art. 50, art. 53 § 2a w związku z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) pismem z dnia 4 stycznia 2018 r. (data wpływu: 5.01.2018 r.) Państwo (zanonimizowano) wystąpili, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu o stwierdzenie nieważności uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie oraz o zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Jak wynika z treści skargi Państwo (zanonimizowano) są właścicielami nieruchomości rolnej zabudowanej położonej na terenie obwodu łowieckiego nr (zanonimizowano). Skarżący powołują się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., który orzekł, że przepis art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie, na podstawie których tworzy się obwody łowieckie obejmujące swoją powierzchnią nieruchomości prywatne, bez udziału ich właścicieli, jest niezgodny z Konstytucją. Mając powyższe na uwadze stwierdzają, że akt prawa miejscowego ustalający obwód łowiecki nr (zanonimizowano) narusza ich konstytucyjne prawa i wolności, gdyż nie została zapewniona prawnie skuteczna możliwość sprzeciwienia się włączeniu posiadanej nieruchomości do obwodu łowieckiego.

W 2012 r., zgodnie z obowiązującym wówczas stanem prawnym, podziału województwa na obwody łowieckie dokonywał, na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. nr 127, poz. 1066 z późn. zm.), sejmik województwa w drodze uchwały po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, Polskiego Związku Łowieckiego oraz właściwej izby rolniczej. Były to jedyne organy wskazane przez ustawodawcę z którymi konsultowany winien być projekt podziału województwa na obwody łowieckie. Projekt uchwały w sprawie podziału woj. opolskiego na obwody łowieckie został przygotowany przez Departament Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a następnie przedłożony do zaopiniowania przez: Regionalną Dyрекcyję Lasów Państwowych w Katowicach i w Łodzi, Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Opolu i w Częstochowie oraz Izbę Rolniczą w Opolu. Po uzyskaniu pozytywnych opinii ww. instytucji została przyjęta uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w dniu 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632. W ramach sprawowanego nadzoru prawnego Wojewoda Opolski nie stwierdził żadnego naruszenia prawa odnośnie podjętej uchwały. A zatem Sejmik Województwa Opolskiego wydając zaskarżoną uchwałę działał zgodnie z obowiązującym prawem i w granicach prawa, przestrzegając wszystkich przepisów, które zostały ustanowione w ustawie Prawo łowieckie.

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2014 r. Trybunał Konstytucyjny uchylił art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 z późn. zm.), zobowiązał ustawodawcę do dostosowania ww. przepisów ustawy w sposób umożliwiający właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich i odroczył utratę mocy zaskarżonego art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie o maksymalny okres osiemnastu miesięcy tj. do 21 stycznia 2016 r. Ustawodawca do dnia dzisiejszego nie dostosował przepisów art. 27 ust. 1 ustawy Prawo łowieckie do rozstrzygnięcia ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. nie wprowadził w miejsce uchylonych przepisów, nowych regulacji prawnych stanowiących podstawę prawną do ustalania obwodów łowieckich na nowych

zasadach. Tym samym w obecnie obowiązującym stanie prawnym istnieje luka prawna, która uniemożliwia podjęcie przez Sejmik Województwa Opolskiego czynności związanych ze zmianą granic istniejących obwodów łowieckich.

Państwo (**zanonimizowano**) w swoim piśmie z dnia 4 stycznia 2018 r. złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego, na podstawie art. 50, art. 53 § 2a w związku z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.). W przedmiotowej sprawie skarżący nie zwracali się wcześniej do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie.

Zgodnie z treścią art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w *postępowaniu administracyjnym*. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Na podstawie art. 90 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W 2017 r. ustawodawca ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) dokonał nowelizacji przepisów m.in. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie województwa. Z treści art. 17 ust.2 cytowanej ustawy wynika, że przywołany w skardze Państwa (**zanonimizowano**) art. 50 i art. 53 § 2a ww. ustawy w obecnym brzmieniu stosuje się wyłącznie do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. uchwalonych po 1 czerwca 2017 r. Tym samym w przypadku skargi Państwa (**zanonimizowano**), przed złożeniem skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, winien być zastosowany tryb określony w ww. art. 90 ust. 1 przed nowelizacją. Zatem złożenie skargi winno być poprzedzone wezwaniem organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, czego skarżący nie uczynili, skarżący mogli zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że skoro zaskarżona uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego została podjęta w dniu 30 października 2012r., to w niniejszej sprawie zastosowanie powinien mieć art.90 ust.1 ustawy o samorządzie województwa w brzmieniu sprzed nowelizacji, *zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.*

Ponadto należy zauważyć, że podstawowym skutkiem prawnym objęcia danej nieruchomości granicami obwodu łowieckiego jest obowiązek prowadzenia na terenie tej nieruchomości gospodarki łowieckiej. Zgodnie z art.8 ust.1 ustawy Prawo łowieckie gospodarka łowiecka prowadzona jest w obwodach łowieckich przez ich dzierżawców lub zarządców. Gospodarka łowiecka oznacza działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskiwania zwierzyny. Koła łowieckie szacują szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawach rolnych i wypłacają odszkodowania w tym zakresie.

Brak podziału województwa na obwody łowieckie powoduje brak możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej. Tym samym uchylenie ww. uchwały stałoby się podstawą do rozwiązania umów dzierżawnych obwodów łowieckich i zaprzestania prowadzenia gospodarki łowieckiej w całym województwie.

Oznacza to, iż wówczas cały obszar województwa stanie się obszarem niewchodzącym w skład obwodów łowieckich i tym samym zgodnie z art. 50 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie za szkody w uprawach i płodach rolnych wyrządzonych na terenie całego województwa przez dziki, łosie, daniela i sarny odszkodowania wypłacać będzie zarząd województwa, bez możliwości zabezpieczania upraw przed tymi szkodami.

Inną poważną konsekwencją związaną z uchyleniem przedmiotowej uchwały jest brak możliwości prowadzenia przez myśliwych, w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie, regulacji pogłowia zwierzyny łownej, w tym w szczególności dzików, co w obliczu zagrożenia rozprzestrzeniania się choroby afrykańskiego pomoru świń uniemożliwia prowadzenie jakichkolwiek działań prewencyjnych w tym zakresie.

Mając na uwadze przedstawione konsekwencje braku istnienia obwodów łowieckich, decyzja o uchyleniu przedmiotowej uchwały byłaby społecznie i gospodarczo nieuzasadniona.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) organ przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Odpowiedź na skargę Państwa (**zanonimizowano**) stanowi załącznik do uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego w sprawie dotyczącej podjęcia przez Sejmik Województwa Opolskiego w dniu 30 października 2012 r. uchwały nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu.

Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie – ze względu na naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku, Organ z ostrożności procesowej wnosi o oddalenie skargi mając na względzie skutki społeczne i gospodarcze jakie może powodować uchylenie uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie.

Załącznik
do uchwały Nr .....
Sejmiku Województwa
Opolskiego
z dnia 30 stycznia 2018r.

DRW-I.7131.3.2018.MA/KK

Opole, dnia stycznia 2018 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Opolu
ul. Kośnego 70
45 – 372 Opole**

Skarżący:

(zanonimizowano)

Organ:

Sejmik Województwa Opolskiego, ul. Piastowska 14, 45-082 Opole.

Zaskarżana uchwała:

Uchwała Nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie.

wps: brak

ODPOWIEŹ ORGANU NA SKARGĘ

Działając w imieniu Organu, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w zw. z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2017r. poz.2096 z późn. zm.), w nawiązaniu do skargi z dnia 4 stycznia 2018 r. (data wpływu: 5.01.2018r.), wnoszę o:

odrzucenie na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargi na uchwałę nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, a z ostrożności procesowej w razie nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi wnoszę o jej oddalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 października 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, która została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632.

Pismem z dnia 4 stycznia 2018 r. **(zanonimizowano)** (określani dalej jako Skarżący), na podstawie art. 50, art.53§2a w związku z art.3 §2 pkt 5 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wnieśli skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. Skarżący są właścicielami nieruchomości rolnej

zabudowanej **(zanonimizowano)** położonej na terenie obwodu łowieckiego nr **(zanonimizowano)**.

*Skarżący powołują się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 sygn. akt P 19/13 wyrok NSA z dnia 3 grudnia 2014r., akt II OSK 2311/14 r. , który orzekł, że przepis art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie, na podstawie których tworzy się obwody łowieckie obejmujące swoją powierzchnią nieruchomości prywatne, bez udziału ich właścicieli, jest niezgodny z Konstytucją. Mając powyższe na uwadze stwierdzają, że akt prawa miejscowego ustalający obwód łowiecki **(zanonimizowano)** narusza ich konstytucyjne prawa i wolności, gdyż nie została zapewniona prawnie skuteczna możliwość sprzeciwienia się włączeniu posiadanej nieruchomości do obwodu łowieckiego.*

Ponadto Skarżący podnoszą, że pozostawienie w obrocie prawnym uchwały Sejmiku Województwa Opolskiego Nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012 r. mimo braku istnienia podstawy prawnej oznacza istnienie stanu istotnego i rażącego naruszenia prawa, albowiem uchwała Sejmiku wywierająca bezpośrednie skutki prawne w sferze uprawnień i obowiązków osób trzecich (w tym właściciela nieruchomości) nie może mieć charakteru samoistnego i zachowywać moc obowiązującą mimo tego że podstawa do jego wydania odpadła, a zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego sposób wyznaczania obwodów łowieckich zastosowany przy jej podejmowaniu naruszał konstytucyjnie chronione uprawnienia właścicieli nieruchomości.

Odnosząc się do powyższego, skarżony Organ podnosi, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Jednocześnie w myśl przepisu art.89 ust.1 ustawy o samorządzie województwa sejmik województwa stanowi akty prawa miejscowego na podstawie przepisów ustawy o samorządzie województwa oraz na podstawie upoważnień udzielonych w innych ustawach i w ich granicach.

W dniu 30 października 2012 r. Sejmik Województwa Opolskiego podjął uchwałę Nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie. Uchwała ta została podjęta na podstawie przepisu art.27 ust.1 ustawy Prawo łowieckie (Dz.U. 2005r. Nr 127 poz. 1066 z późn. zm.), który w ówczesnym stanie prawnym brzmiał:

Podziału na obwody łowieckie oraz zmiany granic tych obwodów dokonuje w obrębie województwa właściwy sejmik województwa, w drodze uchwały, po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i Polskiego Związku Łowieckiego, a także właściwej izby rolniczej.

Cytowany wyżej przepis wskazuje podmioty, których opinia była wymagana do podjęcia uchwały w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie. Skarżony organ uzyskał wymagane prawem opinie tj. Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach i w Łodzi, Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Opolu i w Częstochowie oraz Izby Rolniczej w Opolu. Po uzyskaniu pozytywnych opinii ww. instytucji została przyjęta uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w dniu 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Opolskiego z 2012 r. pod poz. 1632.

Należy podkreślić, że przepis art.26 ustawy Prawo łowieckie określa, jakie tereny i obiekty nie wchodzą w skład obwodów łowieckich. Wynika z niego, że w dacie uchwalenia uchwały przepisy Prawa łowieckiego nie wskazywały, że istnieje możliwość wyłączenia z obwodu nieruchomości stanowiących własność prywatną.

Dopiero wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 uchylił art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1295 z późn. zm.) i zobowiązał ustawodawcę do dostosowania ww. przepisu ustawy w sposób umożliwiający właścicielom nieruchomości wyrażenie woli w przedmiocie włączenia ich gruntów do obwodów łowieckich i odroczył utratę mocy zaskarżonego art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy Prawo łowieckie o maksymalny okres osiemnastu miesięcy tj. do 21 stycznia 2016 r. Ustawodawca do dnia dzisiejszego nie dostosował przepisów art. 27 ust. 1 ustawy Prawo łowieckie do rozstrzygnięcia ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tj. nie wprowadził w miejsce przepisów, które utraciły moc nowych regulacji prawnych stanowiących podstawę prawną do ustalania obwodów łowieckich na nowych zasadach.

Tym samym należy stwierdzić, że Sejmik Województwa Opolskiego wydając zaskarżoną uchwałę działał wówczas zgodnie z obowiązującym prawem i w granicach prawa, przestrzegając wszystkich przepisów, które zostały ustanowione w ustawie Prawo łowieckie. W ramach sprawowanego nadzoru prawnego, Wojewoda Opolski nie stwierdził żadnego naruszenia prawa odnośnie podjętej uchwały. A zatem uchwała została podjęta zgodnie z ówczesnie obowiązującym prawem materialnym i zasadami legislacji.

Skarżący w dniu 4 stycznia 2018 r. złożyli skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Opolskiego, na podstawie art. 50, art. 53 § 2a w związku z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.). W przedmiotowej sprawie skarżący nie zwracali się wcześniej do Sejmiku Województwa Opolskiego z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie.

Zgodnie z treścią art. 50 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w *postępowaniu administracyjnym*. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi. Jednocześnie zgodnie z art.53 §2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi *jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, skargę można wnieść w każdym czasie*.

Na podstawie art. 90 ust.1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

W 2017 r. ustawodawca ustawał z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2017 r. poz. 935,

dokonał nowelizacji przepisów m.in. ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi i ustawy o samorządzie województwa. Zgodnie z treścią art. 17 ust.2 cytowanej ustawy przepisy [art. 52](#) i [art. 53](#) ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy ustaw zmienianych w art. 2, art. 6, art. 7 i art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Tym samym przywołane przez Skarżących art. 52 i art. 53 § 2a ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w obecnym brzmieniu stosuje się wyłącznie do aktów i czynności organów administracji publicznej dokonanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, tj. uchwalonych po 1 czerwca 2017r. Natomiast dla aktów i czynności organów administracyjnych dokonanych przed ww. datą stosuje się przepisy art.52 w brzmieniu:

§ 1. Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka.

§ 2. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, przewidziany w ustawie.

§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. Sąd, po wniesieniu skargi, może uznać, że uchybienie tego terminu nastąpiło bez winy skarżącego i rozpoznać skargę.

§ 4. W przypadku innych aktów, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi i nie stanowi inaczej, należy również przed wniesieniem skargi do sądu wezwać na piśmie właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa. Termin, o którym mowa w § 3, nie ma zastosowania.

oraz art.53 w brzmieniu:

§ 1. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i 4, skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

§ 3. Prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka mogą wnieść skargę w terminie sześciu miesięcy od dnia doręczenia stronie rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a w pozostałych przypadkach w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie aktu lub podjęcia innej czynności uzasadniającej wniesienie skargi. Termin ten nie ma zastosowania do wnoszenia skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

Ponadto stosownie do art.17 ust.2 cytowanej ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. w przypadku przedmiotowej skargi, przed jej złożeniem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego,

winien być zastosowany tryb określony w ww. art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa przed nowelizacją: *Każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.*

Tym samym Skarżący powinni byli wezwać organ - Sejmik Województwa Opolskiego do usunięcia naruszenia prawa, gdyż dopiero po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylene uchwały nr XXII/283/2012 z dnia 30 października 2012r. w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie, czego Skarżący nie uczynili, Skarżący mogli zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że skoro zaskarżona uchwała Sejmiku Województwa Opolskiego została podjęta w dniu 30 października 2012r., to w niniejszej sprawie zastosowanie powinien mieć art.90 ust.1 ustawy o samorządzie województwa w brzmieniu sprzed nowelizacji, zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego, wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu organu samorządu województwa, który wydał przepis, do usunięcia naruszenia - zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego. W analogicznej sprawie orzekał już Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu (postanowienie WSA w Opolu z dnia 12 grudnia 2017r. II SA/Op496/17), który odrzucił skargę na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego.

Z uwagi na powyższe Organ wnosi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) w związku z art. 17 ust.2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2017 r. poz. 935) na uchwałę Sejmiku Województwa Opolskiego nr XXII/283/2012 w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie – ze względu na naruszenie trybu określonego w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, tj. brak wezwania organu (Sejmiku Województwa Opolskiego) do usunięcia naruszenia prawa.

W przypadku nie uwzględnienia wniosku o odrzucenie skargi, z ostrożności procesowej, mając na względzie skutki społeczne i gospodarcze jakie może powodować uchylene uchwały nr XXII/283/2012 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 30 października 2012 r. w sprawie podziału województwa opolskiego na obwody łowieckie, Organ wnosi o oddalenie skargi.

Podstawowym skutkiem prawnym objęcia danej nieruchomości granicami obwodu łowieckiego jest obowiązek prowadzenia na terenie tej nieruchomości gospodarki łowieckiej. Zgodnie z art.8 ust.1 ustawy Prawo łowieckie gospodarka łowiecka prowadzona jest w obwodach łowieckich przez ich dzierżawców lub zarządców. Gospodarka łowiecka oznacza

działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskiwania zwierzyny. Koła łowieckie szacują szkody wyrządzone przez zwierzynę łowną w uprawach rolnych i wypłacają odszkodowania w tym zakresie. Brak podziału województwa na obwody łowieckie powoduje brak możliwości prowadzenia gospodarki łowieckiej. Tym samym uchylene ww. uchwały stanie się podstawą do rozwiązania umów dzierżawnych obwodów łowieckich i zaprzestaniem prowadzenia gospodarki łowieckiej w całym województwie.

Oznacza to, że wówczas cały obszar województwa stanie się obszarem niewchodzącym w skład obwodów łowieckich i tym samym zgodnie z art. 50 ust. 3 ustawy Prawo łowieckie za szkody w uprawach i płodach rolnych wyrządzonych na terenie całego województwa przez dziki, łosie, daniela i sarny odszkodowania wypłacać będzie zarząd województwa, bez możliwości zabezpieczania upraw przed tymi szkodami.

Inną poważną konsekwencją związaną z uchyceniem przedmiotowej uchwały jest brak możliwości prowadzenia przez myśliwych, w oparciu o przepisy ustawy Prawo łowieckie, regulacji pogłowia zwierzyny łownej, w tym w szczególności dzików, co w obliczu zagrożenia rozprzestrzeniania się choroby afrykańskiego pomoru świń uniemożliwia prowadzenie jakichkolwiek działań prewencyjnych w tym zakresie.

Mając na uwadze przedstawione konsekwencje braku istnienia obwodów łowieckich w przypadku merytorycznego rozpatrzenia skargi zasadne byłoby jej oddalenie.

W tym stanie rzeczy Sejmik Województwa Opolskiego wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 4 stycznia 2018r. P. **(zanonimizowano)**
2. Odpis odpowiedzi Sejmiku województwa Opolskiego na skargę P. **(zanonimizowano)**.
3. Akta sprawy – karty .....